



Oslobađanje stranica

Tema broja je dugotrajna pohrana podataka - široko područje u koje dajemo tek uvod. Osobno mi je drago što tema obimom nije nabujala preko svake mjere (mada je mogla!). Ta nam se bolest često dešava, jer smo autorski neumjereni kad se nečeg dohvatimo, a kada tema broja pojede dvadesetak stranica često zaguši časopis i mnoge druge zanimljive članke prisilno stavi na čekanje. Idealan obim teme broja za časopis tipa Mreže je oko 10-12 stranica, rijetko to postižemo, ali ovaj put smo se približili idealu. Odat ću vam i uredničku tajnu kako smo to postigli. Dugotrajna pohrana trebala je ispočetka biti dijelom jedne druge teme, koju ovom prilikom neću imenovati - možete li to vjerovati? Sve skupa, ta bi megagolema tema zauzela monstruoznih oko 25 strana časopisa. Dugotrajna pohrana svakako je zaslužila vlastitu temu, a vi i mi još neke tekstove koji stanu na dodatne "oslobodene" stranice.

Kao čitatelje ovakve dileme vas se, dakako, ne tiču, zanima vas samo da dobijete izbalansiran, umjerenom zanimljiv i informativan specijalizirani mjesečnik. Prenosim vam ih da steknete dojam koliko je ponekad teško urednički balansirati tematikom, obimima i slaganjem časopisa. Svojim autorima svaki put govorim - dok se ne složi global, nijedan materijal nije siguran za ulazak! Često nije siguran niti nakon slaganja globala. (Global vam je, inače, završni "plan" i raspored prelomljenih članaka koji ulaze u broj, i radi se u pravilu zadnji dan prije slanja u tiskaru.) Konkurencija tekstova za Mrežu je srećom velika, i u tom pogledu svi naši autori zaslužuju pohvalu.



Radna verzija ilustracije za naslovnicu našeg grafičkog maga - Branimira Kolareka, svakako jednog od najboljih ilustratora u HR

Idući mjesec Mreža slavi punih deset godina samostalnog izlaženja. Tolika opstojnost za časopis relativno vrlo specijalizirane tematike i po definiciji namijenjen uskom krugu ljudi (informatičkim profesionalcima, i onima koji to žele postati, dakle studentima i samoukim stručnjacima) na našem je tržištu apsolutno fascinantan. Procjene variraju, ali pripadnika kategorija koje sam naveo u zagradi niti po najoptimističnijima nema više od 20 - 30.000, realne su brojke vjerojatno i mnogo manje. Već godinama nam "prijete" nužnošću uvoza informatičara, o čemu sam i sam pisao u nekim kolumnama. S jedne strane to je pozitivno, jer nas očito treba više, a s druge negativno - jer je hrvatski obrazovni sustav evidentno nesposoban proizvesti dovoljno znalaca samostalno. Pod obrazovnim sustavom ne mislim samo na fakultete, već i na razne informatičke tečajeve, prekvalifikaciju, "doživotno učenje", pa i samoobrazovanje. U informatici postoji duga tradicija uspjeha ljudi koji su sami učili, bilo da je riječ o dizajnu procesora, programiranju ili administriranju mreža. I što je s tim uvozima? Nadam sa da ćemo ih uvoziti iz zemalja u kojima znaju naš

jezik da se mogu odmah uključiti među čitatelje...

Da ne dužim, svi oni potencijalni su čitatelji Mreže, ali ih (ili nas) je svejedno malo. Pažljiviji promatrači mogu se pitati kako to da govorim o deset godina izlaženja, a na koricama piše "godina XIII". Ako nas čitate od početka, možda se i sjećate razloga za to, a ako ne - sačekajte naredni broj pa će vam biti objašnjeno.